

ÊLISABÉT THI-YẾN, TRINH NỮ TỬ ĐẠO TRIỀU-TIÊN

Một sự kiện lạ lùng trong những trang sử đẫm máu của Giáo Hội Công Giáo Triều-Tiên: gia phả dòng họ tử đạo. Giống như khi nói: dòng vua, dòng quý tộc, dòng lính tráng, dòng dãi thợ thuyền hoặc dòng máu nghệ sĩ.

Tại Triều-Tiên, vào thế kỷ 19, thế kỷ mà Giáo Hội Công Giáo Đại-Hàn bị bách hại dữ dội nhất, có những gia đình gồm cha, mẹ, anh, chị bị giết vì Đạo. Tiếp đến đời con, sang đời cháu, đời chắt vẫn có người can đảm đổ máu đào làm chứng cho Đức Tin do Cha Ông truyền lại. Thật kiêu hùng! Thật cảm động! Câu chuyện tử đạo của **thánh nữ Êlisabét Thi-Yến, trinh nữ Công Giáo Triều-Tiên**, chỉ là một thí dụ điển hình.

Cô Êlisabét có thân phụ là anh hùng tử đạo cùng lúc với anh cả. Trong khi đó cô và hiền đệ cũng bị bắt với thân mẫu. Nhưng rồi nhà vua khoan hồng thả ba mẹ con, và bù lại, nhà vua tịch thu tất cả tài sản. Từ đó gia đình cô sống đạu ở nhờ nơi gia đình của những người bà con, tuy ngoại giáo nhưng có lòng tốt. Đó là những năm thật khốn khổ vì ăn không đủ no, mặc không đủ ấm. Êlisabét phải xoay xở làm đủ thứ nghề để kiếm chút tiền phụ giúp hiền mẫu, nuôi sống cả gia đình.

Cô Thi-Yến có tâm hồn trong sạch lạ thường. Những ai có dịp tiếp xúc hoặc quen biết cô đều làm chứng:

- Cô không bao giờ nhìn mặt bất cứ đàn ông nào, kể cả những người bà con.

Ngay từ thuở nhỏ, cô đã thề hứa giữ mình trinh khiết trọn đời. Trong thời kỳ Đạo Công Giáo bị bách hại, cô quy tụ các tín hữu cùng những người tân tông và dạy giáo lý cho họ. Đức Giám Mục giáo phận rất hài lòng về cô và tin tưởng nơi tài năng giảng dạy giáo lý của cô. Cũng trong thời gian này cô Êlisabét Thi-Yến dọn mình lãnh nhận triều thiên tử đạo.

Ngày 19-7-1839, cô bị bắt cùng với hiền mẫu và hiền đệ. Cô thường bị tra hỏi rất lâu. Sử liệu ghi lại cuộc thẩm vấn như sau. Quan hỏi:

- Chồng cô đâu?

Cô trả lời: - Tôi không có chồng!

Quan hỏi tại sao, cô giải thích:

- Lý do dễ hiểu là không người đàn ông nào lại dại dột đi cưới một cô gái nghèo mạt rệp như tôi!

Nghe cô trả lời, quan tức giận truyền đánh đòn rồi đuổi cô về ngục. Sau đó cô bị công an gọi ra thẩm vấn. Họ hỏi có phải cô theo Đạo của Vị Thầy ở trên Trời không? Cô trả lời phải. Họ lại hỏi ai dạy cô các

giáo lý này. Cô nói là mẹ dạy từ lúc cô còn nhỏ tuổi. Sau cùng họ bảo cô chỉ cần nói một lời chối đạo là tức khắc được tự do và khỏi chết. Cô Thi-Yến cương quyết trả lời:

- Nếu để được sống mà phải chối THIÊN CHÚA và bỏ Đạo thì tôi không chối cũng không bỏ! Tôi bằng lòng chịu chết!

Từ đó cô Êlisabét bị đánh đập tàn nhẫn. Cứ mỗi lần hỏi cung là một lần cô bị tra tấn. Tuy nhiên, gương mặt cô lúc nào cũng biểu lộ nét bình an nhẫn nhục. Cô nói với các tù nhân Công Giáo khác:

- Nhờ ơn THIÊN CHÚA và sự trợ giúp đặc biệt của Đức Mẹ MARIA nên tôi mới có đủ sức lãnh chịu roi đòn tra tấn. Cùng lúc, tôi dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA, vì nhờ đau khổ này mà tôi hiểu được phần nào đau khổ vô biên Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã phải chịu để chuộc tội chúng ta. Do đó tôi sẵn sàng và sung sướng được chịu đau khổ.

Suốt thời gian bị giam cầm, cô Êlisabét Thi-Yến không ngừng an ủi khuyến khích các tín hữu Công Giáo đồng tù hãy can đảm chịu đau khổ vì Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Phần cô, để có đủ sức chiến đấu đến cùng, cô dành rất nhiều giờ để cầu nguyện và suy gẫm. Cô cũng bí mật liên lạc với tòa giám mục để xin gửi tiền và lương thực trợ giúp các tín hữu Công Giáo đang bị giam cầm.

Ngày 29-12-1839, cô Êlisabét Thi-Yến bị đưa ra pháp trường cùng với một nhóm tín hữu Công Giáo Đại-Hàn khác. Khi từ biệt tín hữu Công Giáo còn ở lại, cô nói:

- Hãy cầu nguyện đặc biệt cho người nghèo và người đang phải buồn sầu.

Nói rồi cô sung sướng ra đi, hớn hở như đứa con được trở về Nhà CHA trên Trời, gặp lại cha mẹ và anh em cô đã đi trước trên đường tử đạo. Năm ấy cô Êlisabét Thi-Yến hưởng dương 44 tuổi.

Cái chết vì Đức Tin Công Giáo của anh chị em tín hữu giáo dân Triều-Tiên vào ngày 29-12-1839, khiến liên tưởng đến cái chết trước đó gần 7 thế kỷ, cũng đúng vào ngày này, của vị Giáo Chủ Giáo Hội Công Giáo Anh quốc. Đó là Đức Cha Thomas Becket (1118-1170), Tổng Giám Mục Canterbury. Trước khi đưa cổ cho lý hình chém, vị giám mục chiến sĩ Đức Tin nói:

- Tôi sẵn sàng chết vì Đức Chúa GIÊSU KITÔ và vì Hội Thánh của Ngài.

Dầu cho địa vị có khác nhau, một bên là Giáo Chủ, một bên là tín hữu giáo dân, nhưng cả hai đều làm chứng cho cùng Tình Yêu duy nhất, dâng lên Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Hội thánh Ngài.

... Đức Chúa GIÊSU phán: "Đã đến GIỜ Con Người được tôn vinh! Thật, Thầy bảo thật anh em, nếu hạt lúa gieo vào lòng đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác. Ai yêu quý mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời. Ai phục vụ Thầy, thì hãy theo Thầy; và Thầy ở đâu, kẻ phục vụ Thầy cũng sẽ ở đó. Ai phục vụ Thầy, CHA của Thầy sẽ quý trọng người ấy" (Gioan 12,23-26).

("I LXXIX MARTIRI COREANI", Adriano Launay, Milano 1925, trang 130-144)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt